

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	5Sžf/11/2012
Identifikačné číslo spisu:	1003899469
Dátum vydania rozhodnutia:	29.10.2012
Meno a priezvisko:	JUDr. Jana Baricová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2012:1003899469.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Baricovej a členov senátu JUDr. Jarmily Urbancovej a JUDr. Milana Moravu, v právnej veci žalobcu L., bytom X., zastúpeného JUDr. Miroslavom Pekárom, advokátom, so sídlom Krížna 52, Bratislava, proti žalovanému Finančnému riaditeľstvu Slovenskej republiky, so sídlom Vázovova 2, Bratislava, za účasti O., bytom F., o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 46568/2002 z 19. júna 2003, konajúc o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave, č. k. 1S/157/2003-136 zo dňa 02. novembra 2011, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave, č. k. 1S/157/2003-136 z 02. novembra 2011 p o t v r d z u j e .

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Bratislave zamietol žalobu žalobcu, ktorou sa tento domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 4658/2002 zo dňa 19. júna 2003. Správny orgán podľa § 59 ods. 2 Správneho poriadku zamietol odvolanie žalobcu proti prvostupňovému rozhodnutiu Colného úradu v Bratislave zn. 14165/2002-520110/31-16 zo dňa 31. júla 2002, a toto rozhodnutie potvrdil.

Žalobca v žalobe namietal nedostatočný zistený skutkový stav na základe čoho dospel správny orgán k nesprávnym zisteniam.

Krajský súd dospel k záveru, že žalobu je potrebné zamietnuť podľa § 250j ods. 1 OSP, pretože rozhodnutia a postup žalovaného sú v súlade so zákonom. Súd s administratívneho spisu zistil, že Colný úrad v Bratislave rozhodnutím zn. 14165/2002-520110/31-16 zo dňa 31. júla 2002 oznámil podľa ust. § 397 ods. 7 písm. b/ Colného zákona č. 238/2011 Z. z. ako spoločným a nerozdielnym spoločníkom spoločnosti 000 ADANA, O. a L. colný dlh v celkovej výške 7.940.602 Sk. Colný dlh vznikol dňa 15. júna 2000 spôsobom uvedeným v § 397 ods. 6 Colného zákona č. 238/2001 Z. z., nezákonným odňatím tovaru s obchodným pomenovaním DONESTOS - CLUJ, čistiaci roztok pre potravinársky priemysel, ktorý bol do tuzemska dovezený dňa 14. júna 2000 cez hraničný priechod Bratislava - Rusovce spod

colného dohľadu. Uvedené rozhodnutie vychádzalo z toho, že dňa 14. júna 2000 vstúpil na územie Slovenskej republiky nákladné motorové vozidlo, EČ: CA 7716/CA4409, pričom z nákladného listu CMR vyplýva, že dopravcom bola spoločnosť 000 ADANA a ako dovozca bola uvedená spoločnosť S.C. PRODVINALCO S.A., Cluj - Napoca (Rumunsko). Po vstupe nákladného vozidla na územie Slovenskej republiky svedčí vážny list č. 52683 ako aj kontrolný list č. 752791, v ktorom je Jozefom Salajkom uvedené číslo odoslaného tovaru 020100043, pod ktorým je ale v skutočnosti evidovaný iný tovar prepravovaný iným dopravcom. O tom, že prevážaný tovar bol označený DONESTOS - CLUJ svedčí nákladný list CMR, ako aj faktúra č. 4827. Vozidlo vstúpilo na územie Poľskej republiky dňa 14. júna 2000 prázdne. Z výpovede vodiča kamiónu T. vyplýva, že tovar mu bol naložený na motorové vozidlo v Rumunsku a po vstupe na územie Slovenskej republiky mal byť prinútený odvieť tovar na neznáme miesto, kde bol vyložený a on následne opustil s prázdnyim vozidlom územie Slovenskej republiky. Vychádzal tiež z výpovede O., ktorý uviedol, že dňa 14. júna 2000 sa s ním kontaktoval žalobca, ktorý mu ukázal dva kamióny nachádzajúce sa v colnom priestore a povedal mu, že má u seba doklady k týmto kamiónom. Za prepísanie čísla ROT z týchto dokladov na kontrolné lístky dostal od žalobcu odmenu 20.000 Sk. Po ubezpečení žalobcom, že je všetko v poriadku O. tranzitné doklady zničil a vyhodil. Proti prvostupňovému rozhodnutiu podal odvolanie iba O.. Toto odvolanie žalovaný napadnutým rozhodnutím č. 46568/2002 zamietol a prvostupňové rozhodnutie potvrdil. Dňa 08. augusta 2003 žalovaný vykonal v súlade s § 47 ods. 6 Správneho poriadku opravu napadnutého rozhodnutia v časti dátumu jeho nového vydania, keďže rozhodnutie obsahovalo nesprávny dátum 18. novembra 2002 namiesto správneho 19. júna 2003. K námietke žalobcu ohľadom nepreukázanej skutočnosti, že tovar bol dovezený a vyložený na území Slovenskej republiky uviedol, že o vstupe vozidla na územie Slovenskej republiky svedčí vážny list č. 52683, kontrolný list č. 752791 v ktorom je colníkom O. uvedené číslo odoslaného tovaru pod ktorým je ale v skutočnosti evidovaný iný tovar. O tom, že bol prepravovaný tovar DONESTOS - CLUJ svedčí nákladný list CMR a faktúra. Nesporné bolo, že vozidlo vstúpilo na územie Poľskej republiky prázdne dňa 15. júna 2000. V danom prípade išlo o kamión Bieloruskej republiky, pričom v tejto súvislosti poukázal súd na výpoveď vodiča druhého litovského kamióna, ktorú správne orgány v danom prípade použili ako listinný dôkaz a ktorá podobne argumentuje priebeh nakládky tovaru jeho prevozu a dovozu do Slovenskej republiky s následnou vykládkou na neznámom mieste, pričom tomuto vodičovi sa vyhrážali likvidáciou. Táto výpoveď je podobne obsiahnutá v dôvodoch prvostupňového rozhodnutia na str. 3 a 4. Skutočnosť, že vozidlo bolo naložené tovarom, teda vyplýva nie len z výpovede uvedeného vodiča, ale aj z výpovede colníka O. a tiež z dokladov colných správ Rumunska a Maďarska. Spochybňovanie výpovede svedka T. žalobcom nie je dôvodné. Tento sa neobrátil na policajné orgány zrejme aj z dôvodu hrozby fyzickej likvidácie.

Čo sa týka námietky ohľadom určenia colnej hodnoty dlhu s ňou sa súd vysporiadal tak, že poukázal na správne určenie na základe faktúry č. CONTR. 4827/30.VII.1999, Invoice - No.17 prevodnou metódou s použitím kurzu vyhláseného NBS splatného 11. mája 2000.

Námietku nedôveryhodnosti výpovede colníka O. nepovažoval súd za dôvodnú. Táto osoba si s výpoveďou privodila trestné stíhanie a stala sa spoludlžníkom colného dlhu. Obvinením žalobca nezískal žiadne výhody. Z výpovede O. pritom vyplýva, že dňa 14. júna 2000 sa s ním skontaktoval žalobca, ktorý mu ukázal dva kamióny nachádzajúce sa v colnom priestore a povedal mu, že má u seba doklady k týmto kamiónom - doklady TSK, kontrolné lístky, faktúry a nákladné listy CMR. Tieto od žalobcu O., ako colník prevzal a za prepísanie čísla ROT z týchto dokladov na kontrolné lístky dostal od žalobcu odmenu 20.000 Sk. Po potvrdení predmetných dokladov boli kamióny vpustené na územie Slovenskej republiky a po ubezpečení žalobcom, že je všetko v poriadku O. tranzitné doklady zničil. O. sa odmietol neskôr zúčastňovať na ďalších nezákonných dovozoch, a to napriek neskorším kontaktom a naliehaniu žalobcu. O nezákonnej činnosti žalobcu svedčí aj poskytnutie sumy 20.000 Sk žalobcom colníkovi O..

Námietky žalobcu ohľadom nepríbratia všetkých účastníkov do konania a nemožnosti navrhovať dôkazy súd nepovažoval za dôvodné. Colný úrad konal v súlade s § 18 Správneho poriadku zo všetkými známymi účastníkmi konania. Žalobca bol oboznámený z výsledkami šetrenia ako aj z dôkazmi a vyzvaný aby sa vyjadril a predložil dôkazy. Túto možnosť však nevyužil. Colné orgány odsekom nepochybne preukázali vstup tovaru na územie Slovenskej republiky motorovým vozidlom EČ: CA 7716/CA4409, nákladným listom CMR, maďarským colným vyhlásením EČ: 70030048010, vážnym listom č. 52683 a kontrolným listom 752791. Na územie Slovenskej republiky mal byť dovezený tovar DONESTOS - CLUJ, avšak údaje o tovare na dokladoch neboli pravdivé. V skutočnosti bol dovezený

tovar - ETYLALKOHOL.

Keďže postup správneho orgánu bol zákonný a napadnuté rozhodnutia boli vydané v súlade so zákonom súd žalobu zamietol.

O trovách konania prvostupňový súd rozhodol podľa § 250k ods. 1 OSP tak, že žalobcovi, ktorý v konaní nemal úspech právo na ich náhradu mu nepriznal.

Proti tomuto rozsudku sa odvolal žalobca podaním zo dňa 21. novembra 2011. Namietal v ňom, že správny orgán nepreukázal, že tovar z ktorého vymeral colný dlh bol dovezený na územie Slovenskej republiky. Ak súd zobral do úvahy výpoveď vodiča litovského kamiónu T., tento viedol iný kamión a mohol vypovedať iba o skutočnostiach týkajúcich sa svojho motorového vozidla. Z jeho výpovede zjavne nevyplýva, že išlo o dva kamióny, ktoré mali byť rovnako naložené. Poukázal tiež na to, že medzi nákladným listom CMR a vážnym ako aj kontrolným listom boli rozpory, ktoré v administratívnom konaní neboli odstránené. Podľa jeho názoru závery správneho orgánu sú založené na nepotvrdennej domnienke, že údaje spracované colníkom O. boli nesprávne, pričom ani sám colník neuvádzal, že by mal vedomosť o tom, že prevádzaný tovar je iný ako ním uvedený na kontrolnom liste. Namietal tiež, že pri určení colného dlhu správny orgán nepreukázal konkretizáciu tovaru. Zároveň namietal tiež nepreukázanie pasívnej legítimácie žalobcu na základe čoho žiadal rozsudok krajského súdu zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie.

K odvolaniu sa vyjadril žalovaný podaním zo dňa 11. januára 2012. Uviedol, že zastáva právny názor, že vstup tovaru na územie Slovenskej republiky bol preukázaný nákladným listom CMR, maďarským colným vyhlásením, vážnym listom a kontrolným listom. Colné orgány nemali dôvod spochybňovať výpoveď colníka O. ani výpoveď vodiča T.. Pokiaľ ide o rozdiely v nomenklatúrnom označení tovaru žalovaný poukázal na nezákonné konanie colníka O., ktorý vo svojej výpovedi zo dňa 20. septembra 2001 uviedol, že v postavení službu konajúceho colníka prevzal všetky potrebné doklady od L. a úmyselne na jeho žiadosť uviedol na colné vyhlásenie č. reg. odoslaného tovaru o desať väčšie ako malo byť uvedené.

K námietkam ohľadne spôsobu určenia colného dlhu žalovaný uviedol, že z listinných dôkazov dokladov rumunského vývozného colného vyhlásenia, nákladného listu CMR a faktúry č. 4827 mal byť na územie Slovenskej republiky dovezený čistiaci prostriedok DONESTOS - CLUJ, avšak údaje o tovare uvedené na týchto dokladoch sú nepravdivé. Ako vyplýva z listu Rumunskej colnej správy zo dňa 07. februára 2001, ktorý sa opiera o výsledok Rumunskej expertízy tovaru uvedeného pod č. 1/1999 v prípade vzoriek odobratých v spoločnosti S.C. PRODVINALCO S.A., Cluj - Napoca (Rumunsko) sa v sudoch určených na vývoz tovaru s označením DONESTOS - CLUJ nachádzal ETYLALKOHOL s koncentráciou 94,7 %. Dátum splatnosti predmetnej faktúry bol stanovený na 12. júna 2000, t. j. dva dni pred skutočným dodaním tohto tovaru. Spôsob výpočtu colného dlhu je presne špecifikovaný rozhodnutím Colného úradu Bratislava zn. 14165/2002-520110/31-16 zo dňa 31. júla 2002 a niet pochyb o tom, že colný dlh bol v predmetnom prípade vymieraný v správnej výške. K aplikácii § 69 ods. 7 zákona č. 180/1996 Z. z. (Colný zákon v znení neskorších predpisov) v zmysle, ktorého colný dlh nevznikne, ak pri odobratých vzorkách dôjde k nenahraditeľnej strate v predmetnom prípade nemohlo dôjsť, keďže v dôsledku pochybenia colníka O. vzorky uvedeného tovaru na území Slovenskej republiky neboli odobraté. Z výpovede vodiča T., ktorá bola použitá ako jeden z dôkazných prostriedkov vyplýva, že predmetný tovar mu bol naložený na motorové vozidlo v dvesto litrových červených sudoch. Po vstupe na územie Slovenskej republiky mal byť menovaný prinútený odvieť tovar na neznáme miesto, kde bol tento vyložený a on ako vodič následne opustil s prázdny kamiónom územie Slovenskej republiky. Z ďalšieho dôkazu, ktorý je súčasťou administratívneho spisu, výpoveď O. zo dňa 20. septembra 2001 vyplýva, že sa s ním dňa 14. júna 2000 kontaktoval L., ktorý mu ukázal dva kamióny nachádzajúce sa v colnom priestore a povedal mu, že má u seba doklady k uvedeným kamiónom, pričom O. prevzal za prepísanie čísla ROT s týchto dokladov na kontrolné listky od L. odmenu vo výške 20.000 Sk.

Na základe uvedených skutočností má žalovaný za to, že skutkový stav bol dostatočne preukázaný dôkazmi v dôsledku čoho navrhol rozsudok krajského súdu potvrdiť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP) preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konanie, ktoré mu prechádzalo v medziach podaného odvolania (§ 212 ods. 1 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP), odvolanie prejednal bez

nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 250ja ods. 2 OSP), keď deň vyhlásenia verejného rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk (§ 156 ods. 1, 3 OSP v spojení s § 211 ods. 2 OSP a § 246c ods. 1 veta prvá OSP) a dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu nemožno priznať úspech.

Podľa § 142 ods. 1 veta za bodkočiarkou Ústavy Slovenskej republiky súdy preskúmajú aj zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy a zákonnosť rozhodnutí, opatrení, alebo iných zásahov orgánov verejnej moci, ak tak ustanoví zákon.

Podľa čl. 46 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky kto tvrdí, že bol na svojich právach ukrátený rozhodnutím orgánu verejnej správy, môže sa obrátiť na súd, aby preskúmal zákonnosť takehoto rozhodnutia, ak zákon nestanoví inak. Z právomoci súdu však nesmie byť vylúčené preskúmanie rozhodnutí týkajúcich sa základných práv a slobôd.

V správnom súdnictve preskúmajú súdy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť postupu a rozhodnutí orgánov verejnej správy, ktorými sa zakladajú, menia alebo zrušujú práva alebo povinnosti fyzických alebo právnických osôb, ako aj rozhodnutí, ktorými práva a právom chránené záujmy týchto osôb môžu byť priamo dotknuté (§ 244 ods. 1, 2 OSP).

Podľa § 245 ods. 2 OSP pri rozhodnutí, ktoré správny orgán vydal na základe zákonom povolenej voľnej úvahy (správne uváženie) preskúmava súd, či také rozhodnutie nevybočilo z medzí a hľadísk stanovených zákonom. Súd neposudzuje účelnosť a vhodnosť správneho rozhodnutia.

V prípadoch, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu, súd postupuje podľa ustanovení druhej hlavy piatej časti OSP (§ 247 ods. 1 OSP).

Podľa § 397 ods. 6 zákona č. 238/2001 Z. z., colný dlh pri dovoze tovaru, ktorý podlieha dovozným platbám, vznikne jeho nezákonným odňatím spod colného dohľadu. Podľa odseku 7 uvedeného ustanovenia colný dlh vznikne v okamihu nezákonného odňatia tovaru spod colného dohľadu, pričom dlžníkom je podľa písmena b/ osoba, ktorá sa podieľala na nezákonnom odňatí tovaru, ktorý podlieha dovozným platbám spod colného dohľadu a ktorá vedela alebo mala vedieť, že tovar bol odňatý spod colného dohľadu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky po oboznámení sa s obsahom a dôvodmi odvolania proti napadnutému rozsudku Krajského súdu v Bratislave, po preskúmaní odvolaním napadnutého rozsudku a po oboznámení sa s obsahom pripojeného spisového materiálu, vychádzajúc z ustanovenia § 219 ods. 2 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP nezistil žiaden dôvod na to, aby sa odchyľil od logických argumentov a relevantných právnych záverov obsiahnutých v odvolaní napadnutého rozsudku. Tieto závery, zistený skutkový stav spolu so správnou citáciou dotknutých právnych noriem vytvárajú dostatočné právne východiská pre vyslovenie výroku napadnutého rozsudku. Preto sa s tým najvyšším súdom stotožňuje v celom rozsahu, považujúc právne posúdenie veci, ako aj skutkové závery krajským súdom za správne, a aby nadbytočne neopakoval pre účastníkov známe fakty v prejednáwanej veci spolu s právnymi závermi krajského súdu, na zdôraznenie správnosti napadnutého rozsudku k námietkam žalobcu uvedených v odvolaní dopĺňa nasledovné:

Úlohou správneho súdu pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu podľa piatej časti druhej hlavy Občianskeho súdneho poriadku je posudzovať, či správny orgán vecne príslušný na

konanie si zadovážil dostatok skutkových podkladov pre vydanie rozhodnutia, či zistil vo veci skutočný stav, či konal v súčinnosti s účastníkom konania, či rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonmi a s inými právnymi predpismi a či obsahovalo zákonom predpísané náležitosti, teda či rozhodnutie správneho orgánu bolo vydané v súlade s hmotno-právnymi, ako aj procesno-právnymi predpismi. Zákonnosť rozhodnutia správneho orgánu je podmienená zákonnosťou postupu správneho orgánu predchádzajúce vydaniu napadnutého rozhodnutia. V rámci správneho prieskumu súd teda skúma aj procesné pochybenia správneho orgánu namietané v žalobe, či uvedené procesné pochybenie správneho orgánu je takou vadou konania pred správnym orgánom, ktorá mohla mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia (§ 250i ods. 3 OSP).

Správny súd pri preskúvaní zákonosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu v konkrétnej veci sa obmedzil na otázku, či vykonané dôkazy, z ktorých správny orgán vychádza nie sú pochybné, najmä kvôli prameňu, z ktorých pochádzajú, alebo pre porušenie niektorej procesnej zásady správneho konania a ďalej na otázku, či vykonané dôkazy logicky robia vôbec možným skutkový záver, ktorému správny orgán dospel. Správny súd pri preskúvaní zákonosti správneho rozhodnutia a postupu správneho orgánu posudzuje, či správny orgán aplikoval na predmetnú právnu vec relevantný právny predpis.

Nie je ani úlohou najvyššieho súdu v konaní o preskúvaní zákonosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu v správnom súdnictve prehodnocovať správnosť záverov krajského súdu na základe nesúhlasu odvolateľa s takýmito závermi. Účelom konania v správnom súdnictve je poskytnutie súdnej ochrany pred tvrdeným nezákonným rozhodnutím. Ak také rozhodnutie na základe zistení krajského súdu bolo vydané v konaní, ktoré netrpí vadou, spôsobilou ovplyvniť jeho zákonnosť a krajský súd svoje zistenie presvedčivo a s poukazom na procesné ustanovenia náležite odôvodní, niet dôvodu, aby sa odvolací súd zaoberal námietkami, ktoré sú len vysvetleniami doterajších postojov žalobcu.

Z rozhodnutí správnych orgánov je jednoznačne zrejmé, ktoré dôkazy považovali za rozhodujúce, ako ich vyhodnotili, pričom správne uváženie, na základe ktorého dospeli k rozhodnutiu dostatočne objasnili, pričom toto voľné správne uváženie nie je v rozpore so zákonom ani so zásadami logického myslenia.

Neobstoja ani námietky žalobcu v odvolaní ohľadne okolností, že prvostupňový súd sa nedostatočne zaoberal pasívnou legitímáciou žalobcu ako účastníka konania.

Najvyšší súd sa stotožňuje s názorom prvostupňového súdu, ako aj správnych orgánov, že výpoveď O., ktorou usvedčuje žalobcu, je dôveryhodná, pričom opätovne dáva do pozornosti, že O. si svojou výpoveďou ako svedok nielenže privodil trestné stíhanie, ale stal sa tiež dlžníkom colného dlhu a na obsahu svojej výpovede zotrval aj po obvinení z trestnej činnosti. Výpoveď O. o tom, ako sa s ním žalobca skontaktoval a navrhol mu konanie, ktoré zakladalo skutkové znaky trestného činu, za daných okolností zostáva logická aj v kontexte tej skutočnosti, že žalobca neprodukoval žiaden dôkaz, ktorým by mohol objasniť nevieryhodnosť výpovede O., ani skutočnosť, prečo by O. označil práve jeho ako osobu, ktorá ho na toto konanie naviedla v prípade, že by to nebola pravda.

Najvyšší súd nedospel ani k záveru, že by krajský súd vyhodnotil skutkový stav jednostranne a vo veci urobil len formalistický výklad zákonných ustanovení a že by jeho postupom boli porušené základné práva žalobcu.

Keďže podľa názoru najvyššieho súdu krajský súd o otázkach, ktoré boli dôvodom na podanie žaloby nerozhodol svojvoľne a nezákonne a keďže najvyšší súd nezistil dôvod na zmenenie alebo zrušenie napadnutého rozsudku, považujúc jeho odôvodnenie za logické, jasné a zrozumiteľné a nezistil v tomto rozhodnutí žiaden rozpor so zákonom, rozsudok krajského súdu podľa § 250ja ods. 3 veta druhá OSP a

§ 219 ods. 1, 2 OSP potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol najvyšší súd podľa § 224 ods. 1 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP a § 250k ods. 1 OSP tak, že neúspešnému žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, žalovaným ani účastníkom konania náhrada trov konania neprináleží zo zákona.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 veta tretia zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok **n i e j e** prípustný.